

Ово је нека врста „омнибус“ текста, тако да свако може да изабере део који му је интересантан, а да прескочи остале. Говорићу о волонтерима и робовима, структури моћи у Црној Гори и Србији и политичком положају Додика и Вучића.

Резултати у многим областима, у правосуђу и здравству нарочито, у себи садрже и веома велику количину рада и резултата рада волонтера. Реч је о хиљадама људи, а могуће је и о десетинама хиљада људи који су потпуно невидљиви из вучићевских висина.

Како год да резултате оцењујемо, једно је сигурно – били би битно лошији да волонтери нису уградили себе у њих.

Ужасно је што је њихов положај гори од положаја роба у старај Грчкој или Риму. Робовласник је роба хранио и обезбеђивао му неки кров над главом, а од волонтера се очекује да се сам некако храни, обезбеди себи становање и да на посао долази прилично пристојно обучен – наравно опет о свом трошку. У 21. веку положај волонтера је по свим економским критеријумима гори од положаја роба пре 2-3 хиљаде година.

Оно што их разликује је „слобода воље“. Антички роб је то био принудно, а овај садашњи је наводно то својом вољом. Стварно? Масовно људи желе да раде о свом трошку? Наравно да не, него је цело друштво тако темељно заробљено неолибералним концептом (читај ММФ, Светска банка, Брисел, НАТО) да је принуда свеобухватна, а егзистенцијални страх свуда присутан, до те мере да се породично издваја за волонтера не би ли се касније извукао до недовољно-исхрањеног запосленог.

www.fsksrb.ru/fond-strateske-kulture/politika/zasto-vuciceva-vlada-zeli-srusiti-republiku-srb